

Kohtuasi T-370/02

Alpenhain-Camembert-Werk jt

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Määrus (EÜ) nr 1829/2002 — Päritolunimetuse registreerimine — „Feta” —
Tühistamishagi — Kaebeõigus — Vastuvõetamatus

Esimese Astme Kohtu määrus (kolmas koda), 6. juuli 2004 II - 2100

Määruse kokkuvõte

1. *Tühistamishagi — Füüsilised ja juriidilised isikud — Neid otseselt ja isiklikult puudutavad aktid — Määrus geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste registreerimise kohta — Päritoluriigist erinevas liikmesriigis fetajuustu tootvate äriühingute hagi — Vastuvõetamatus*

(EÜ artikli 230 neljas lõik; nõukogu määrus nr 2081/92; komisjoni määrus nr 1829/2002)

2. *Tühistamishagi — Füüsilised ja juriidilised isikud — Neid otseselt ja isiklikult puudutavad aktid — Isikliku puutumuse nõude contra legem tõlgendus — Lubamatus (EÜ artikli 230 neljas lõik)*

1. Määrus nr 1829/2002, millega muudetakse määruse nr 2081/92 artiklis 17 sätestatud menetluse alusel määruse nr 1107/96 geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste registreerimise kohta lisa seoses nimetuse „feta” registreerimisega kaitstud päritolunimetusena, on üldiselt kohaldatav akt EÜ artikli 249 teise lõigu tähenduses, kuna tunnustades kõigi ettevõtjate õigust, kelle tooted vastavad ettenähtud geograafilistele ja kvaliteedinõuetele, turustada oma toodangut kõnealuse nimetuse all ning keelates selle kõigile ettevõtjatele, kelle toodang ei vasta asjaomastele nõuetele, mis on kõigi ettevõtjate jaoks ühesugused, kuulub ta kohaldamisele objektiivselt määratletud olukordades ja toob kaasa õiguslikke tagajärgi abstraktsel viisil määratletud isikute ringile.

isikutest erinev ja mis seetõttu eristab teda sarnaselt konkreetse adressaadiga. Väljaspool päritolumaad Kreekat fetajuustu tootvate teatavate äriühingute puhul ei ole see nii.

Asjaolu, et need äriühingud on ühed peamistest fetajuustu tootjatest Euroopa Ühenduses, kelle hulk on piiratud, ja et nad toodavad üle 90% oma asukoha liikmesriigis toodetavast fetajuustust ning et nad turustavad oma toodet kaitstud päritolunimetuse all, ei ole piisav eristamiseks neid kõigist teistest ettevõtjatest, keda määrus nr 1829/2002 puudutab, kuna akti üldist kohaldatavust ja sellest tulenevat normatiivset iseloomu ei seata kahtluse alla üksnes võimaluse tõttu määratleda suurema või väiksema täpsusega õigussubjektide hulk või isegi identiteet, kelle suhtes see akt antud ajahetkel kohaldub.

See määrus võib puudutada isiklikult konkreetset füüsilist või juriidilist isikut vaid juhul, kui ta mõjutab konkreetset isikut viimase teatavate eripäraste omaduste tõttu või faktilise olukorra tõttu, mille poolest ta on kõigist teistest

Lisaks sellele ei ole lihtsustatud registreerimismenetluse kasutamine kaitstud päritolunimetuse registreerimisel nimetatud äriühingute menetlusõiguste rik-

kumine, kuna määrus nr 2081/92 ei sätesta üksikisikutele ühenduse tasandil spetsiifilisi menetluslikke tagatise.

(vt punktid 54–56, 58, 59 ja 67)

2. Isegi kui EÜ artikli 230 neljandas lõigus sätestatud isikliku huvi tingimust tuleb tõlgendada tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte valguses ja võttes arvesse erine-

vaid asjaolusid, mis hagejat teistest eristavad, ei saa selle tõlgenduse tulemusena kõrvale heita asjaomast tingimust, mis on sõnaselgelt asutamislepingus ette nähtud, ilma et ületataks sama lepinguga ühenduse kohtutele antud pädevust. Sellest tulenevalt ei saa ükski füüsiline ega juriidiline isik nimetatud tingimuse täitmata jätmise korral esitada määruse vastu tühistamishagi.

(vt punkt 72)